

РЕШЕНИЕ

№ 1189

гр. Русе, 29.09.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – РУСЕ, XIV ГРАЖДАНСКИ СЪСТАВ, в публично заседание на дванадесети септември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Милен Ив. Бойчев

при участието на секретаря А. П. Х.а
като разгледа докладваното от Милен Ив. Бойчев Гражданско дело № 20224520100950 по описа за 2022 година

за да се произнесе, съобрази:

Предявен е иск с правно основание чл. 432, ал.1 КЗ от К. К. Т. срещу ЗД „Бул Инс“ АД.

Ищецът твърди, че на 30.09.2020г., около 17:15 часа в гр. Русе, на бул. „****“, до спирката „****“, в посока пътен възел с бул. „****“ К.Б. С. не е осъществявал непрекъснат контрол над управляван от него лек автомобил „****“ с рег. № ***, в резултат на което се отклонява рязко вляво и блъска лек автомобил „****“, с рег. № ***, управляван от ищеца. Причината за пътнотранспортното произшествие били неправомерните действия на водача на автомобила „****“, който не е съобразил поведението си с правилата на Закона за движение по пътищата и виновно причинил телесни увреждания на К. Т.. На мястото на произшествието били пристигнали служители на МВР и по случая бил съставен Констативен протокол за ПТП с пострадали лица.

След настъпване на произшествието, повлиян от силния адреналин, вместо да бъде хоспитализиран от пристигналият на място медицински екип, К. Т. предпочел да се прибере у дома, но по-късно след като се успокоил, се наложило поради силни болки да потърси лекарска помощ в Спешно отделение на МБАЛ „Канев“ АД – гр. Русе. При прегледа били установени повърхностни травми на гръдния кош и шията, след което бил освободен за

домашно лечение, с указания за спазване на хигиенно-диетичен режим при покой. В следващите дни изпитвал силна болка при най-малкото физическо натоварване, като болката ставала дори нетърпима. Затова на 07.10.2020г. отново потърсил лекарска помощ и му била предписана обезболяваща терапия и спазване на домашен амбулаторен режим при покой.

Вследствие получените при произшествието травми изпитвал болки и страдания, които били интензивни през първия месец след произшествието. Травматичните увреждания довели до затруднение в ежедневно му обслужване за известен период от време и това наложило за дейности като обличане, хранене и придвижване да ползва помощта на свои близки. Болките в гръдния кош се засилвали при всяко едно елементарно движение. Ищецът трудно поемал и издишвал въздух, като чувствал тежест в гърдите. Травмата на шията също предизвиквала допълнителен дискомфорт. Всичко това довело до увеличаване на нервното му напрежение, отразило се и на съня му, като значително влошило качеството му. Катастрофата повлияла негативно на психиката му и от спокоен, усмихнат човек, станал нервен и тревожен. Чувствал се и непълноценен поради необходимост от помощта на своите близки, затворил се в себе си, потиснал се и се изолирал от приятелите и близките си. След произшествието започнал да сънува кошмари и се страхувал да шофира, дори да се вози в автомобил, като счита, че психическите последици ще го съпътстват до края на живота му.

Твърди се, че автомобилът „***“ бил застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество, което като застраховател носело отговорността да обезщети настъпилите вреди. Застрахователното дружество не се е произнесло в предвидения срок по претенцията му за обезщетение, с оглед на което се моли да бъде постановено съдебно решение, с което ответното дружество да бъде осъдено да заплати на К. К. Т. сумата от 5000лв., представляваща обезщетение за претърпени от него неимуществени вреди – болки и страдания, ведно със законната лихва върху сумата, считано от 17.03.2021г. - датата на изтичане на 3-месечния срок за произнасяне по застрахователната претенция от страна на застрахователя, до окончателното плащане. Претендира се присъждане и на направените по делото разноски.

В срока по чл.131 ГПК, ответното дружество изразява становище, с което изцяло оспорва по основание и размер исковата претенция. Оспорва се механизма на настъпилото произшествие, съответно и че той дава основание

за реализиране отговорността на застрахователя.

В условията на евентуалност се прави възражение за съпричиняване на вредоносния резултат. Твърди се, че настъпилите увреждания по К. Т. не са резултат единствено от виновното поведение на водача на автомобил „***“. Налице било виновно съпричиняване от страна на ищеца, тъй като бил без предпазен колан в противоречие с императивните изисквания на закона, като с това си поведение е допринесъл поне с 90 % за настъпване на вредите в резултат на произшествието.

Оспорва се и да са настъпили твърдяните в исковата молба телесни увреждания по вид и степен, както и същите да се резултат от реализираното пътно-транспортно произшествие. Представените доказателства не установявали посочените телесни увреждания.

Оспорва се и периода на оздравителния процес на твърдяните травми и се счита, че претендираното за тях обезщетение е силно завишено и несъответно на принципа на справедливостта, заложен в чл.52 ЗЗД.

Съобразявайки становищата на страните, събраните по делото доказателства по вътрешно убеждение и приложимият закон, съдът прие за установено от фактическа страна следното:

По делото няма спор, а и се установява от представените писмени доказателства, че на 30.09.2020г. в гр. Русе, на бул. „***“, до №170 (спирка „***“, посока пътния възел с бул. „***“ е настъпило ПТП между лек автомобил „***“ с рег. № ***, управляван от К.Б. С. и „***“, с рег. № ***, управляван от ищеца. Причина за произшествието е виновното поведение на водача С., който е загубил контрол над управлението от него автомобил, завъртял се е вляво и блъска автомобила на ищеца.

За допуснатото нарушение по чл. 20, ал.1 ЗДвП на К. С. е наложено административно наказание – „глоба“ с влязло в сила наказателно постановление №****/03.11.2020г.

Няма спор по делото, че по време на инцидента за лекия автомобил „***“ е имало сключена застраховка „гражданска отговорност“ с ответното застрахователно дружество.

Свидетелката П.З.А. установява, че живее на съпругески начала с ищеца. В деня на инцидента получила обаждане от него и отишла на мястото. Видяла го, че бил много уплашен, а колата „разпиляна“. На въпрос на намиращите се на място полицаи, К. Т. отговорил, че нищо му няма, но когато

се прибрали и той се „поуспокоил малко“ започнало да го боли. Опитал се да заспи, но не можел, оплаквал се от болки в гърдите и гърба при дишане. Впоследствие се появили и синини, за които предположили, че са от колана. Наложило се свидетелката да му помага при навеждане, обуване, тъй като усещал натиск в гръдния кош. Болката постепенно утихнала, но около месец ищецът не можел да се обслужва сам. През този период той приемал болкоуспокояващи. След инцидента не искал да шофира и това започнал да прави едва след три месеца.

Според заключението на изготвената по делото съдебномедицинска експертиза, при ищеца не са установени обективни данни за травматични увреждания. Той е бил прегледан след около три и седем денонощия, като прегледалите го лекари са посочили, че е „без видими наранявания“ и е отразена нормална функция на основните му системи. Според вещото лице няма обективни данни, които да потвърждават изложеното от свидетелката Ангелова за видими наранявания по тялото на ищеца и конкретно в областта на колана, такива преглеждащите лекари не са констатирани. Също така в заключението е посочено, че обикновено травми като посочените в свидетелските показания са характерни за челни удари (каквото в случая не е налице). Вещото лице е уточнило, че въпреки липсата на обективни данни, при инцидент като процесния не е изключено изпитване на болки от пострадалия, които имат функционален характер, а не са резултат от анатомични увреждания. Липсва методика за обективното определяне на тези болки и техният интензитет се определя от индивидуалната чувствителност, психичното състояние и пр. на пострадалия. Тяхното отшумяване би следвало да бъде в рамките на около две до три седмици. Вещото лице е посочило, че липсват обективни находки от които да може да бъде направен извод дали ищецът по време на инцидента е бил с предпазен колан или не.

На 07.12.2020г. ищецът е отправил застрахователна претенция към ЗД „Бул Инс“ АД, за която няма спор между страните, че не е удовлетворена дори и частично.

По предявена застрахователна претенция за обезщетяване на причинените при процесния инцидент имуществени вреди от собственика на лекия автомобил управляван от ищеца (неговия баща К. К. Т.), в ответното застрахователно дружество е заведена щета № ***, по която по банков път на 18.03.2021г. е заплатено обезщетение в размер на 2257,35лв.

Въз основа на така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Съгласно чл. 432, ал.1 КЗ, увреденото лице, спрямо което застрахованият е отговорен, има право да иска обезщетението пряко от застрахователя по застраховка "Гражданска отговорност" при спазване на изискванията на чл. 380 КЗ. Няма спор по делото, че ищецът е управлявал единият от автомобилите, които и участвал в процесното ПТП. Вина за него има другия водач - на лекия автомобил „***“, застрахован по застраховка „Гражданска отговорност“ в ответното дружество. Това обстоятелство безпротиворечиво се установява от материалите съдържащи се в административно-наказателната преписка съставена по случая. Влязлото в сила наказателно постановление обвързва съда в настоящото производство по въпросите относно причините и вината за настъпването на произшествието. Поради това неоснователно е възражението на ответника за недоказаност на тези обстоятелства, още повече, че по делото е налице негово извънсъдебно признание на този факт, каквото представлява изплащането на парично обезщетение за причинените имуществени вреди от същия инцидент на собственика на управлявания от ищеца автомобил.

Липсват обективни данни за претърпените от ищеца неимуществени вреди от процесния инцидент и конкретно за травматични увреждания. Това обаче не дава основание да се приеме, че в резултата от случилото се същият не е изпитал на първо място уплаха, стрес, а на следващо място известен физически дискомфорт. Според разясненията направени от вещото лице, при такъв тип произшествие тяло на ищеца е нормално да е било подложено на сътресение, което да предизвика функционални увреждания, които да са съпроводени с известни болки и физически дискомфорт, без видими следи. При всички положения обаче няма основание да се приеме, че тези функционални увреждания са от такъв характер, че да доведат до някакво затруднение на неговите действия, за каквито сочи свидетелката – Ангелова. Поради това противоречие със заключението на вещото лице както и според близките отношения на свидетелката с ищеца, не биха могли да бъдат кредитирани нейните показания по отношение на вида, интензитета и продължителността на изпитваните от ищеца физически болки и психически дискомфорт. За това и предвид липсата на други обективни данни за причинените на ищеца увреждания, при определяне на дължимото му

обезщетение, следва да се съобразят функционалните увреждания на тялото и психическите последици, които би могло обичайно да се приеме, че се търпят от човек на възрастта на ищеца и в резултат от ПТП като процесното. Такива безспорно са стрес, уплаха, физически дискомфорт за няколко дни. Няма основание обаче да се приеме, че ищецът е имал нужда от чужда помощ и не е бил в състояние да се самообслужва в ежедневната си дейност в продължение на месец, че коренно е променил живота си в резултат на инцидента, включително, че ще има последици за психическото му състояние до края на живота му.

Съобразявайки изложеното за претърпени неимуществени вреди, възникнали от непозволеното увреждане и съгласно чл. 52 ЗЗД съдът следва по справедливост да определи парично обезщетение за тяхното обезвъзмездяване в размер на 1500лв.

По делото не са събрани доказателства, които да дават основание за извод, че ищецът с поведението си е допринесъл за настъпване на процесното ПТП или на вредните последици от него. Не се установява негово противоправно поведение, включително и шофиране без предпазен колан. Поради това възражението на ответника за съпричиняване следва да бъде оставено без уважение и определеното по-горе обезщетение да бъде присъдено на ищеца в пълен размер.

По изложените съображения исковата претенция следва да бъде уважена за сумата от 1500лв. и отхвърлена като недоказана до пълния предявен размер от 5000лв.

Дължимостта на посоченото обезщетение е настъпила с изтичането на тримесечния срок за застрахователя да се произнесе по претенцията на ищеца (чл. 380 ГПК), поради което основателна е исковата претенция за присъждане на сумата заедно с обезщетение за забава считано от 17.03.2021г.

При този изход на спора и на основание чл. 78, ал.1 ГПК, в полза на ищеца следва да се присъдят разноски съобразно уважената част от иска или от 350лв. (200лв. държавна такса и 150лв. за вещо лице) следва да се присъдят **105лв.** На основание чл. 78, ал.3 ГПК, в полза на ответника следва да се присъдят разноски пропорционално на отхвърлената част от иска или от 150лв. (за вещо лице) сумата 105лв. Ответното дружество е претендирало като разноски и сумата от 720лв. адвокатско възнаграждение. За процесуалното представителство по делото от адвокат е представено

единствено пълномощно, но не и доказателство, че възнаграждението е реално платено, което е пречка за неговото присъждане.

На основание чл. 38, ал.2 ЗА, в полза на процесуалния представител на ищеца адвокат М. Н.а – Трайкова от АК – София следва да се присъди адвокатско възнаграждение в размер на 360лв. (с вкл. ДДС).

Така мотивиран, районният съд

РЕШИ:

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, да заплати на **К. К. Т.**, ЕГН*****, с адрес гр. Русе, **** сумата от **1 500лв.**, представляваща обезщетение за причинени неимуществени вреди – болка и негативни изживявания, в резултат от ПТП от 30.09.2020г. в гр. Русе, за което е съставен констативен протокол за ПТП №*** от 30.09.2020г., ведно със законната лихва за забава считано от 17.03.2021г. до окончателното ѝ изплащане.

ОТХВЪРЛЯ предявения от **К. К. Т.**, ЕГН*****, с адрес гр. Русе, **** срещу **ЗД „Бул Инс” АД** с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов иск за заплащане на неимуществени вреди за сумата над 1500лв. до пълния предявен размер от **5000лв.**, като недоказан.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, да заплати на **К. К. Т.**, ЕГН*****, с адрес гр. Русе, **** сумата от **105лв.** разноски за настоящото производство.

ОСЪЖДА К. К. Т., ЕГН*****, с адрес гр. Русе, **** да заплати на **ЗД „Бул Инс” АД** с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, сумата от **105лв.** разноски за настоящото производство.

ОСЪЖДА ЗД „Бул Инс” АД с ЕИК831830482, със седалище и адрес на управление гр. София, бул. „Джеймс Баучер“ №87, представлявано от Стоян Проданов и Крум Крумов, да заплати на адвокат **М. Н.а – Трайкова** от АК – София с адрес гр. София, ул. „Славянска“ №29, ет.3 сумата от **360лв.** адвокатско възнаграждение с включен ДДС.

Решението подлежи на въззивно обжалване пред Окръжен съд - Русе в двуседмичен срок от връчването му на страните.

Съдия при Районен съд – Русе: _____